

DOMOVINA

Izida dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopolni naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Nakopi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake pošte po 10 v. in za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kruno, za četrt leta 2 kruni, katere naj se pošlje: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Nekaj o trozvezi.

Čuditi se mora, kdor pomisli 35 let nazaj v svetovni in posebej v avstrijski zgodovini. Z državami, ki so se leta 1856 zvezale zoper našo očetnjo, da bi ji odtrgale na severu lepe češke dežele — po teh so se pruskim kraljem že od nekdaj cedile sline — in na jugu one kraje, v katerih so bivali vsaj deloma Lahi, z istimi državami smo dandanes v najčnejši zvezi! Takrat je francoska politika preprečila te namere; Napoleon III. je posegel vmes, ker je predobro poznal nevarnost, ki je pretila tudi njemu od pruske nenasitnosti.

Cesar niso dosegli s silo, k temu naj bi pomagala zvijača in zavratna agitacija. Ko si je Prusija v novoustanovljenem nemškem cesarstvu priborila in zagotovila za vselej prvo mesto, sklenila se je trozveza med Nemčijo, Avstrijo in Italijo, da bi tako dobili naši sosedi vpliva na našo notrajno politiko ter jo ravnali tako, da bi s časom naša lepa očetnjava padla kot zrelo jabolko v roke Nemčiji in Italiji. Dobička od te zveze nimamo mi, ampak naši sozavezniki. Na eni strani prihaja leto za letom na tisoče laških delavcev k nam ter odhaja z lepim zaslužkom zopet domov; na tisoče, da na milijone hektolitrov laškega vina se uvaža k nam ter dela našemu domačemu pridelku vničujočo konkurenco, kakor jo dela laški delavec našemu. Na drugi strani se izganjajo avstrijski podaniki slovenskega pokolenja iz dežele ter se jim jemlje zaslužek, od tam pa romajo v našo državo judjeve nemške marke in strastni agitatorji, ki pod geslom „proč od Rima“ agitujejo za „proč od Avstrije“, kakor je spoznal to sam navojvoda prestolonaslednik. Popolnoma prav je torej imel vodja ogrske delegacije, ko je povdarjal željo, da bi tudi zavezne države naj imele do nas toliko simpatije, kakor je imajo naši narodi do zaveznikov.

Toda tam se podpira vse, kar le more škodovati Avstriji. Kako se to godi, pokazal je

pred kratkem celemu svetu mladi francozki politik André Cheradame, ki je preštudiral temeljito avstrijske razmere in sicer ne po naših vladnih in pol-vladnih liberalnih listih, ampak direktno iz virov s tem, da se je seznanil z voditelji posameznih narodov in strank; tudi se je vglobil v pangermansko literaturo v nemškem cesarstvu. Rezultate svojih preiskovanj izdal je v obširni knjigi „Evropa in avstrijsko vprašanje na pragu 20. stoletja.“ Knjiga je vzbudila občno pozornost ne le francoskih in ruskih časnika, ampak tudi nemških, katerim od krite besede Cheradamove sveda ne ugajajo.

Cheradame je prepričan, da je v nemški raztezajoči se politiki največja nevarnost za evropski mir, in to trditve dokazuje v imenovani knjigi. Nas zanima, kaj pravi on o političnem razvoju Avstrije, in v prvi vrsti to, kar se tiče nas Slovencev. On piše trpko resnico, da je notranje avstrijske bomatijske zakrivila nemška birokracija, ki misli, da so narodi za njo, ne pa ona za narode. On pozna iz lastne skušnje težnje posameznih narodov, „pozna“ adanost Slovanov do dinastije ter graja narobesvet, da so n. pr. v Ljubljani, ki ima med blizu 40.000 prebivalci komaj 4000 Nemcev in popolnoma slovensko okolico, tri nemške srednje šole, popolnoma slovenske pa niti ene! Hladno in trezno premišljujočemu francozskemu politiku je tudi ne razumljivo dejstvo, da je za sodni okraj celjski predsednik Nemec, čeravno je v okraju 209.367 Slovencev in 11.659 Nemcev! Cheradame se ne more načuditi, da imajo 3 milijoni liberalnih in nacionalnih Nemcev in okoli 1 milijon Lahov in Rumunov premoč čez ostale narode (nad 20 milijonov), ki si žele obstanka Avstrije v sedanjem stanju. In vendar vlada ta neznatna majšina, ki škili in preži skrito in odkrito čez mejo! Seveda, če se v Avstriji vlada količkaj nagne na Slovanom prijazno stran, že vpliva sosed zaveznik na prosep Nemcev, svest si vedno svojemu programu, kateri se jasno izraža v knjižici „Ein

deutsches Weltreich“ (1892 pri Lützenöderju v Berlinu) in katerega je odkrito izrekel l. 1894 na Dunaju Wislicenus, rektor lipskega vseučilišča, z besedami: „Nemška država ni Nemčija; Nemčija je v resnici tako velika, kakor daleč sega nemški jezik.“ Isto misel širi „Alldeutscher Verband“, po čegar izjavah se ima okoli l. 1950 „Velika Nemčija“ razprostirati od Severnega do Črnega, od Vzhodnega do Jadranskega morja in od Metza k Bogu. Kako se ima pri tem raztrgati in razdeliti Avstrija, popisuje se natančno v brošuri „Osterreichs Zusammenbruch und Wiederaufbau“ (1899 v Monakovem).

Ta velenemška agitacija se vkorenjuje zlasti v dijaštvu srednjih in visokih šol. „Verein deutscher Studenten“ ima podružnice na vseh nemških vseučiliščih v Avstriji, na srednjih solah pa preskrbujejo njegovo delo „Jugendbunde“. Če bo vlada še nekaj časa to zanemarljiva, potegnila bo ta agitacija tudi oni del nemškega ljudstva za seboj, ki je dozdaj še zvest. Lueger in njemu sorodne stranke nsglašajo vedno bolj nemško narodnost! In kako se na Nemškem, posebno na Pruskem neguje in podpira ta ideja, kažejo atlanti in učne knjige, v katerih se velik del Avstrije, zlasti nemški kraj na Češkem prištevajo k Nemčiji, kakor se je pred letom 1870 delalo z Elzascijo in Lotaringom. Kot dokaze tega navaja Cheradame Langhansov „Altdeutscher Atlas“, Brunst in Berdrow „Lehrbuch der Geographie für höhere Mädchenschulen“ (1895 pri Klinkhardt in Lipskem).

Česa bi imeli slovenski narodi v takem velenemškem cesarstvu pričakovati, kažejo dovolj jasno besede, katere je izrekel pastor Lezius o Poljaki: „Oni imajo trojno pravico: plačevati dačo, služiti v armadi in držati jezik za zobmi!“ To velja o pruskih Poljaki in bi tudi veljalo glede narodnostnih pravic vseh nenenemških narodov, ki bi prišli pod nemško gospodstvo. Kaj pa če se oziramo na idealne pravice jezika in narodnosti ter mislimo le praktično v gospo-

LISTEK.

Sen.

J. Fischer.

Majnik prihitel je lahkonog; stresel je svetle, goste kodre, da se je zlati prah razpršil po zraku. Skloni se k zemlji, objame jo tesno ter z gorkim poljubom vzbudi iz trdnega spanja. — In ona se zdrani s sladkim nasmehom, steza se; skoplje mehke svoje ude v vlažnih valovih južnih sap ter se ogrinja v zelen plašč — v barvo mladostnih nad. — V lase vpleta si pisano cvetje, na kipeče prsi natika bujne razcevele šopke.

Komur niso zimske megle zelo omračile duha, odrevenele srca, hiti ven v božji svet, da gleda čudesa narave, da ob njenih nedrih sluša tajno-sladko utripanje.

Tam na vznožju hriba stopa med drevjem polagoma mož, vihteč v desni palico. Preko rame visi mu starodobna, dobro nabasana torba. Resni obraz ter izdajljivo med črnimi blesteči se belimi lasji, pričajo, da ima „dni lepših polovic“ že skoro za sabo, a oko je še žarno in motri živahno okolico.

Zdaj zavije na pot, ki se jame pomalem vzpenjati ob pobočju. Gibčno stopa kvišku, prsi sopejo mu krepko kot da hočejo izpuhati vso zimsko trhljavo iz pljuč ter se prav po volji naskrati svežega zraka. Zdaj hodi med njivami, zdaj med drevjem in grmičjem, tu se odpira dolinica, tam zapre pogled zelen gozdič, slika menjuje s sliko, druga lepša od prve. Mestni hrup je že daleč zdolaj za njim, vedno bolj tiho postaja. Semtertja pojavi se še med gozdiči kmetija, više gori še bajta pastirjev in drvarjev. Gozdne seničice plaho begajo pred njim in se skrivajo v temnem zelenju. Zopet se odpre svet. Njegova stopinja odmeva ob stenah golih reber, med katerimi se vije pot navkreber liki po širokem žlebu, kjer med belim, ovčji čredi podobno raztresenim kamenjem debeloglavi in ruščelični gorski telohi kvišku štrle.

Visoko gori pod vrhom naslonjena je cerkev ob strmino. Pomilovalno gleda na potnike, ki se tu doli mimo pehajo.

Više in više stopa proti sedlu, hladne planinske sape pihljajo iznad vrhov. Izmed pritlikovcev in grmičja dvigajo se le še redka drevesa z odlomljenimi vejami in vrhovi.

Pot se čisto cepi in zgublja med kamenjem po planinski trati. Tu stoji ob nji križ. Streha nad razpelom je udrt, steber že preperel ter barva oprana od vetra in dežja. Še nekaj stopinj in na vrhu je. Pred njegovim očesom razprostira se na mah širni, širni, novi a njemu dobro znani svet.

Med dolinami, koje pretakajo bistri potoki, hiteči tja k reki, ponosno valoveči po ravnini, vzdigajo se večji in manjši bribi, tu z gostim zelenjem obraščeni, tam poetiški revno goloto kazoči. V ozadju pa stoje veličastni velikani: kot nemi varuhi zrejo mirno doli na tistiše, kjer žije in gine rod za rodom ljubkajoč, kolneč la moleč, zdaj vriskajoč, zdaj topeč se v solzah.

Stopi nekaj nižje doli za steno ter se nasloni na skalo. Opre glavo na dlan ter gleda utopljen v tihe spomine, nepremično doli pred se. „Zlata leta“ šepče in patne se mu gibljejo kot bi molli „jasna leta, ki ste mi tekla tu doli in zatonila kakor one megle, ki se potapljajo tam za sinje pogorje.“ In ti sladki sen mladosti „nadaljuje“ kako nežno, rablo si pokopan med hladnimi valčki domačih potokov.

barskem oziru, nam ne bi prinesla ožja zveza z Nemčijo, kakor si želi Schönererjeva stranka, velikih koristi za naš promet in trgovino, za obrt in industrijo? Nikakor ne! Pri gospodarstvem združenju dveh dežel ima vedno dobiček ona, ki je imela že pred združenjem večjo trgovino in industrijo, ona izkorišča svojo zaveznico. Že zdaj se naša industrija težko brani nemške konkurence, kaj še le potem? Nadalje je glavni trg za avstrijske industrijske pridelke Balkan in Mala Azija; toda že nas izpodbija tam vedno bolj in bolj nemški kapital in s stavbo železnice monopolizuje trgovino v tamošnjih deželah. In naša domača dežela? Če bi se tudi razvila industrija, vas podjetja bi vendarle bila v rokah Prusakov, ki bi se bogatili s trudom in znojem trpinov domačinov. Nasprotujejo si torej ne le politični, ampak še bolj gospodarski interesi Avstrije in Nemčije.

Če mi avstrijski Slovani obračamo svoje oči na Rusko, ne mislimo pri tem na razdor Avstrije in razširjenje carske države. Mi iščemo v močni slovanski Rusiji prirojenega prijatelja in naravnega zaveznika Avstrije, vemo, ki je že večkrat rešila našo državo propada, a je morala za časa krimske vojske bridko prenašati nevhvaležnost kratkovidnih avstrijskih politikov. Do tega zaključka pride tudi Cheradame v svojih raziskovanjih, da se naj Avstrija iztrga iz objemajočih jo krempljev ter se pridruži Rusiji in Franciji.

Spomenica.

Dve lepi, rodovitni dolini: Šmartinska ali Rožna dolina in Hudinjska, raztezata se, sprva od zahoda do izhoda, naposled pa od severa na jug proti Celju precej vzporedno. Za živahen promet med obema more se navesti mnogovrstnih, deloma najboljših pogojev.

Po Hudinjski dolini teče Hudinja, močna pohorska voda, katere nikoli ne zmanjka. V Novicerkvi izliva se v njo Doberna, v Višnji vasi pa Frankolnica. Po dolini drži velika državna cesta proti Celju ter se veža v Višnji vasi z okrajno cesto Doberno-Vitanje, v Arclinu pa z okrajno cesto šentjursko in novo skozi Ljubčno v Teharje. Vlede tega imamo tukaj, ne samo v trgu Vojniku, ampak tudi po vsej okolici mnogo raznovrstnega obrta in trgovine. Imamo mlinarjev, žagarjev, kolarjev, mizarjev, kovačev, lončarjev, pekrov, mesarjev... v Ljubčani štejemo 52 opekarjev, na Frankolovem je mnogo apnarjev, tudi dve usnjarni imamo. Na haja se torej tu veliko takšnega obrta, ki ga potrebuje največ kmečko prebivalstvo! Kaj takšnega v Šmartinski dolini nimajo; tam ni niti ednega večjega trgovca, ni kolarjev, lončarjev, ni pekarije, ni žage; mlina sta dva, pa mora močno dežiti, ako hočeta mleti, kovačnica je samo edna. Nasproti temu pa je tam veliko lepih, jako dobrih kmečkih posestev, zlasti travniki so lepi, njive rodovitne, največ pa imajo sadnega drevja, ki daje veliko sadja. Redko lepo živino vsake vrste, pridelajo mnogo mošta, jabolk in hruševca, tudi zelene krme imajo

„Stara para invalid — si vetra bolj kot kruha sit“, grmi doli iznad vrha suho in pretrgano. Za besedami pa priklovrati star možiček več v skoku, kakor ideč po kameniti poti, s kratko pristrizeno sivo brado in rudečkasto ruto krog vratu. Na glavi mu počiva ponočena orožniška čepica, okoli gležnjev pa se mu opletajo dokaj oguljene hlače, prikrojene uprav secесиjonistiški, deloma za, deloma čez škornje, podložene s debelimi podplati. Na pasu nosi krog vratu obešeno škatuljo godalo.

„Kam očka?“ vpraša naš znanec možica, ko ta priropeče do njega.

„Kam?“ nazmehe se pol porogljivo, pol otožno „kam, da bi vedel kam“.

„Toda se vam ne mudi?“

„Ne mudi pa ne, do groba pridem še vedno prav.“

„Pustiva grob, prisedite tu.“

Starček se takoj odzove njegovemu pozivu, ter sede kraj njega, da kolajni pripeti ob njegove junaške prsi, jasno zažvenkečeti.

„Pa kaj vendar iščete tu gori, saj tu ni za vas zasluzka?“

veliko na prodaj. Sploh pogoji živahnega prometa med našo in Šmartinsko dolino so tako ugodni, kakor malokje drugod. Vkljub temu moramo priznati, da je naš promet neznačen in kolikor ga je, silno težaven in — predrag.

Zakaj? Ker ni vsaki čas porabne ceste tje. Od državne ceste v Vojniku ali Arclinu do farne cerkve sv. Martina v Rožni dolini je štiri kilometra daleč naravnost. Tukaj je sicer več stez in stezic, a niti edne ceste za večje vozove s konji. Po sedanjih stezah se vozi le z volji, naložiti se dá malo, zvoziti pa le, če je po leti in suho; po zimi in ob dežavnem vremenu je pa tudi za vole vse zaprto. Treba torej čakati na ugodno vreme, nalagati malo, voziti le z volji — ali pa peljati na Celje t. j. namesto štiri kilometre 15 kilometrov daleč, vrhu tega morajo še Nemcem v Celju mitnino-plačevati.

Vlede tega je naš promet z dolino Šmartinsko neznačen, silno težaven in — predrag; ljudje robo dostikrat rajši mučno nosijo, n. pr. pluge h kovaču na popravo ali zrnje v mlin itd.

Sicer bi se moglo reči, zakaj si pa Škofjavs, Vojnik in politična občina Šmartinska ne pomagajo z občinskimi stezami? Ne morejo. Ovine so prevelike in razmere takšne, da smo popolnoma opravičeni, ako prosimo, da nam okrajni zastop pomaga. Tukaj se gre za omo gočenje, oziroma polajšanje prometa med večjimi občinami, ki so s svojim plačevanjem okrajnih doklad pripomogle drugim občinam do dobrih cest, akoravno neposredno niso z njimi v prometni dotiki. Zato se nam ne more zameriti, ako sedaj tudi mi pridemo in prosimo, da nam okrajni zastop pomaga, dobiti zvezo od državne ceste med Vojnikom in Škofjovasjo v Šmartinsko dolino po okrajni cesti čez razvodje, med obema dolinama. Že površen pogled na zemljevidu kaže, da treba državno cesto pri Arclinu po okrajni cesti zvezati s Savinjsko dolino preko Sv. Martina v Rožni dolini.

Na vprašanje, kod bi naj šla nova okrajna cesta, bode najbolje znal odgovoriti inženir. Vendar si ugojam izpovedati svoje mnenje, namreč, tam se naj naredi, kjer bode njena proga nam najkrajša, najmanj strma in ugajala ali koristila največjemu številu okolice in njihovevemu prometu.

1. Tem trem pogojem bi pa služila le tista, ki bi od državne ceste v Arclinu Vojniku naprej šla in pri Martinjakovem križu krenila skozi goščo proti Jezernikovemu križu v Spodnjo Brezovo, Gornjo Brezovo, v Orebovec pod farno cerkvijo sv. Martina, kjer bi se zvezala z okrajno cesto Celje-Št. Martin. Ta proga bi za nas bila najkrajša, kake štiri kilometre.

2. Ta proga bila bi tudi najmanj strma Gorovje „Langer“ dela razvodje med obema dolinama in se vije od zahoda v Hramšah (607 metrov visoko) proti izhodu do Konjskega nad Vojnikom (471 metrov). Ta del gorovja je po obeh straneh močno strm in razvodje nikjer presekan, ampak vseskozi najmanj do 400 m visoko; prave in zmiraj porabne steze ni nikjer preko čalega rebra, zlasti po zimi je na severni strani vsaka stezica sam led.

„Ni ni, slaba mi preda. Doli ni nič, zato poskušam na kmetih, a tudi ti nimajo smisla za godbo.“

„Da, nimajo“, pritrdi mu pomilovaje „časi so trdi in resni v nas“, pristavi ter mu položi blestečo kronico na škrinjico. „Bom jaz poslušal vaše orgljice.“

Starček gleda začuden zdaj kronico, zdaj daritelja, dvomeč je li šala, li ni, ter jo stisne v žep. Potem si pripravi škatuljo, odpre jo oprezno s pomembnim obrazom veščaka ter sproži godalo.

Naš potnik upre zopet pogled v daljino ter se zamisli. — „Revež tavaš po svetu, brez doma, brez imetja, brez dragih — in vendar tebe ne tarejo druge bolesi. Tako vzravna usoda srečo in jado.“

Solnce se nagiblje na zaton, zlati še vrhove; po dolini se polagajo dolge sence.

Glasovi vrejo iz škrinjice, zdaj ubrano, zdaj hreščoč in skripajoč — z njimi pa se zgubljajo tibi vzdih v planinski samoti.

Od Konjskega nad Vojnikom obrne se „Langer“ na jug, se zniža v Prekorju nad Škofjovasjo do 356 metrov in se pod slovenskim pokopališčem pri Celju zgubi v planjavo. Prav med Konjskim nad Vojnikom in Prekorjem na Škofjovasjo ravno Arclinu nasproti je „Langer“ zelo in najbolj znižan in razvodje najbolj ozko, ker od Martinjakovega križa v politični občini Škofjovas skozi goščo do Jezernikovega križa v politični občini Št. Martin še ni celo eden kilometer. Ta del nameravane okrajne ceste je odločilen. Že sedaj nahaja se tam kakih 15 stez, stezic in potov, po katerih vozijo in nosijo — v največji sili, dokaz, da prav tam treba potegniti okrajno cesto, ker promet toliko ljudi ravno tje z vošnjami sili. Od Jezernika naprej je svet precej raven ter ne kaže nobenih strmin. Kolike važnosti je za nas, če se z dobro cesto premaga to primeroma nizko in ozko razvodje, bodi pri pomneno, da bi že samo s to dobroto okrajni zastop nam vsem močno ustregel, kajti za premaganim razvodjem naprej bi že mogli pomagati si z občinskimi stezami. Vendar, ker je glavni okrajni zastop po drugod veliko daljših okrajnih cest priiskrbel, za katere smo tudi mi plačevali, da so se zgradile in še plačujemo, da se ohranijo — Kaplavas Št. Pavel-Trbovlje meri 6016 metrov, Arclin-Proseniško 6198 metrov, Arblin-Ljubčno-Teharje 6314 metrov, Kasaze-Griže Št. Pavel 10.214 metrov — upamo da nam ne bode odrekel 4400 metrov. Proga označena bi torej bila za nas ne samo najkrajša, ampak tudi najmanj strma in najbolj ravna.

3. Naposled bi okrajna cesta Arclin Vojnik-Št. Martin koristila največjemu številu okolice, bila bi cesta res vredna imena „okrajna cesta“. Okolice: Rupa, Jezerce, Avženberg, Otemna, Rožni vrh in Št. Martin imajo svoje občinske steze in bi se tam vezale z okrajno cesto, v Brezovi bi se z njo vezale one s Konjskega, Loč in Runtol; koriat bi imele: Škofjavs, Lešje, Arclin, Vojnik, Višnjavas, Ivenca, Novacerkva, zavoljo sejmov: Vojnik, Št. Jurij in Teharje, da, še celo Galičani, kateri živino svojo na sejme gonijo okoli hriba sv. Kunigunde skoz Avženberg, Št. Martin, Brezovo v Vojnik, Teharje. Največ bi pa koristila apnarjem frankolskim pa opekarjem ali ciglarjem v Ljubčani. Nobena druga proga ne more tolikim okolicam ustrezati. Sicer priporoča nekaj posestnikov, da bi se okrajna cesta Celje-Št. Martin podaljšala nad Rožni vrh čez „Langer“ do Polhovega mlina ob okrajni cesti Višnjavas-Doberna. Ta cesta bila bi previsoka (400 metrov) prestrma in za nas že zaradi tega brez vsakega pomena, ker bi ovinek: Arclin Vojnik-Novacerkva-Langer-Rožni vrh-Št. Martin bil prevelik: deset kilometrov. Noben Šmarčan, izvzemši nekatere z Rožni vrha, ne bode krave gnal čez „Langer“ na okrajne ceste, ki iz Arclina držijo na sejme v Teharje in Št. Jur, ampak bo se z njo klatil po gošah, njivah, travnikih kakor do sedaj vkljub strahu tepen biti. Noben voznik škofjevaški ne bode apna s Frankolovega ali opeke iz Ljubčne vozil v Št. Martin čez „Langer“, rajše bo peljal na Celje, kakor do sedaj.

Utegnil bi kdo ugovarjati, da bi okrajna cesta Arclin-Št. Martin bila zelo draga. Več ne bode stala, kakor okrajna cesta: Kaplavas-Št. Pavel-Trbovlje, dala bi pa novim okrajnim cestam Arclin-Proseniško-Hudinja-Ljubčna-Teharje veliko večjo važnost. Končno bode še pripomnjeno, da je v Brezovi trdega kamnja tik občinske steze veliko, istotako tudi v Konjskem, kjer lomijo tudi lepe in velike kamene plošče.

Državni zbor.

V seji 30. m. m. je zbornica nadaljevala splošno razpravo o predlogi o vodnih cestah. Po zaključnem govoru generalnega poročevalca dr. Mengerja je zbornica z 221 glasovi proti 25 odklonila predlog posl. Wolfa za odloženje razprave ter je sklenila z 200 glasovi proti 47, da je preiti v podrobno razpravo. Posl. Schreiner se je pritoževal, da bo vlede kanalov trpelo kmetijstvo radi konkurence inozemskih poljskih pridelkov, kateri se bodejo mogli po plovnih kanalih dosti ceneje nvažati nego doslej. Trgovinski minister baron Call je rekel, da je bila predloga o vodnih cestah zelo dobrohotno sprejeta v zbornici, in da jej celo opozicija nasprotuje le v po-

sameznih točkah, ne pa v celoti. Povdarjal je, da je načrt natančno preštudiran v hidrotehničnem oddelku trgovinskega ministrstva, kjer se je že več let delalo na njem. Dokazoval je, da skušnja uči, da so plovni kanali koristni tudi kmetijstvu. Bojazen, da bodo kanali po zimi neplovni radi ledu, je neosnovana, ker bodo to preprečili mogočni parniki za razbijanje ledu. Posl. dr. Žitnik je opozarjal, naj se posebno pazljivo posveti finančni strani te predloge, ker je še sedaj nganjka, kje bodo občine in davkoplačevalci dobivali potrebna sredstva za amortizacijo in obresti kapitala.

Posl. Vuković je izjavil, da bodo dalmatinski poslanci vsejedo glasovali za predlogo, četudi Dalmacija ne bode imela nikakršnih koristi od tega, kar se nadejajo, da bo ugodeno tudi željam Dalmacije. Posl. Kaštan je pobijal trditve, da bi bila predloga o plovnih kanalih prenaprijena, ker je bilo to vprašanje sročeno že pred 50 leti. Moderne skušnje so dokazale, da so železnice nesposobne za prevažanje velikih mas blaga. Bojazen, da bi kanali zamogli škodovati kmetijstvu, je neosnovana, ker je poljedelska kriza splošna, in se bo moralo poljedelstvo poprijeti istih pripomočkov, kakor industrija, ako bo hotelo uspešno tekmovali z inozemstvom, in sicer s tem, da bo skušalo izrabljati vsa moderna sredstva, posluživaje se nizkih brodarin, kakor jih nudi plovba po kanalih. Dokazoval je potem, da kanali ne bodo delali nikake konkurence železnicam. Po njegovem mnenju je zahteva, da se najprej uredi reke, potem se le grade kanali, neumna. Kaštan je končal svoj govor: Narodno blagostanje ni sicer najneprecenljivejše dobro, ali ono je korenika, iz katere sesa gospodarsko in posvetno življenje naroda življensko silo. Radi tega toplo priporočam gradnjo kanalov.

Dne 31. maja je zbornica v razpravi o kanalih sprejela paragraf o uravnavi rek kakor ga je predložil ošek. Posl. Polesini je izjavil, da goji neko nezaupanje do te pregloge, ki je bila vložena le zato, da potolaži obstrukcijo. Namerjajo se kanali brez vod in denarja. Prihodnji fi nančni ministri utegnejo priti v buče denarne zadrege, ali tudi dežela, ki niso tako interesirane na predlogi o kanalih, utegnejo imeti koristi od nje, kar se bo do u uravnave tudi reke. Govornik je nato govoril o poplavih in povodnjih istrskih rek in je grajal sedanjjo pomanjkljivo skrb v tem oziru v Gorici, Tridentu in Istri. Njegova stranka bo glasovala le za predlogo, ker ima velik interes na zgradbi druge železniške zveze s Tratom. Govorila sta tudi poslanci Wassilko, Bankini; Schlegel je zopet predlagal, naj se ves načrt za končane vrne odseku; zbornica je predlog odklonila. V tej seji so poslanci odobrili sledeče: Z uravnavo rek se prične tedaj, kakor z zgradbo kanalov to je l. 1904, ako deželni zbóri dovolijo. Delo naj se izvrši v 20 letih, in porabijo naj se kolikor mogoče le domači delavci.

Dne 1. junija je sprejela zbornica ob odo bravanju investicijsko predlogo. O drugi točki dnevnega reda, t. j. tretjem čitanju predloge o vodnih potih, je predlagal poslanec dr. Lemisch glasovanje po imenih; in je bila predloga o vodnih zgradbah ob glasovanju po imenih sprejeta s 198 glasovi proti 46. Nato je zbornica prešla k tretji točki dnevnega reda, t. j. k drugemu čitanju proračunskega provizorija do konca leta 1901. Poslanec Wolf je izjavil, da njegova stranka ne more imeti zaupanja do vlade in jej zatorej tudi ne dovoli provizorija. Primanjkanje zaupa nja, da je upravičeno v prizadevanju vlade, da bi iz Avstrije napravila ultramontaneko slovan sko državo. Posl. Löcker govori o razvoju poli tičnih razmer v Avstriji in opozarja vlado na dolžnost, da izvrši čim prej one postave, katere je zbornica sklenila, in da jih predloži kroni v sankcijo. Glasoval bo za provizorij, ker stojimo na stališču, da je dati državi, kar njene potreb ščine zahtevajo. Iz tega pa se ne sme sklepati, da boče sedanji vladi izkazati zaupanje. Tega ne moremo storiti zlasti zato, ker hodi napram narodu na vlado v navadnem tiru avstrijskih vlad ter nastopa proti opravičenim zahtevam ljudstva s sovraštvom in nasprotstvom. Poslanec Bärnreither je dokazoval, da je naša država dovolj močna, da prenese breme investicij za kanale.

Dne 3. junija so nadaljevali razpravo o bu djetnem provizoriju. Posl. Gross je izjavil, da nje gova stranka nima zaupanja do vlade, in da bo glasovala edino zato za budget, da se napravi konec vladanju s § 14. Socijalni demokrat Rieger je povdarjal, da razmere v parlamentu še vedno niso dobre, zato se mora skleniti narodnostni mir, da se te zboljšajo. Njegova stranka ni za dovoljna z vlado, glasovala bo zoper budget. Ministrski predsednik Körber zatrjuje, da bode skrbel zato, da se ustavno življenje utrdi, da pridejo zakoni za vse do iste in popolne veljave, ter da obdrže ljudska zastopstva svoj ugled. Nadalje povdarja, da njegova vlada ne bo delala nobenemu narodu krivice. Potem govori o južno tirolskem vprašanju, o gibanju „proč od Rima“ ter o razporu med Nemci in Čehi.

Celjske in štajarske novice.

(Procesijska Reč. Telesa) se je vršila v Celju kakor druga leta. Isto je vodil mil. gosp. opat Ogradi z asistenco domačih gg. duhovnikov. Spretnostvo je dal takajša bataljon 87. pešpolka. Šolska mladina vseh zavodov, uradništvo in javne korporacije so bile zastopane, le „radi kalno“ nemško meščanstvo je — zbežalo v Konjice.

(„Lastni dom“.) Posestvo, katero je kupila zadruga „Lastni dom“ za stavbo delavskih hiš v Gaberji, je sedaj zemljemerec razdelil na posa mezne parcele, katere bodo merile na okroglo po 700 m². — Dotični načrt stavišča je videti v izločbi gosp. Drag. Hribarja. — Pred razmerje njem in razdelitvijo v posamezne staviščne par cele ni bilo mogoče začeti z zidanjem, sedaj je pa pričakovati, da bode kmalu se začelo s pri pravljanjem za zidanje prvih hiš.

(Se ni izmrla romantika v Celju!) Jeremija pri „celjski žabi“, ki je nedavno pretakal solze nad „slovenjenjem duhovščine“, se bo go tovo pomiril, ko bo videl, da še nemška roman tika ni izmrla. Blizu „kapucinskega mostu“ je živel dolga leta pristen slovenski — Maček, ki ni lovil miši, temveč krpal je čevlje in čevljarje. Omenjeni članek v „vahrarci“ pa mu je segel tako v — možgane, da je bil uverjen, slovenska duhovščina mu je storila krivico, ker mu je ime poslovenila, kakor n. pr. nesrečnemu — Ambro žiču. Da popravi to krivico, obesi novo tablo s „prvotnim“ (predpotopnim) imenom „Matscheg“. Ves srečen je sedaj Jeremija v vahrarčnem ur dištvi, saj mu je to dokaz, da njegove besede niso padle zgolj na nerodovitna tla. To pa ga tudi spodbuja za nadaljno reševanje skritih pro blemov po pogovoru: „Nobene pleva niso tako prazne, da bi se ne vsedel na nje kak kalin ter jih — razbrskal“.

(Wolfov kult pojema.) Vsaka moda in vsak šport se le nekaj časa drži na višku. Pred leti so Nemci vpeljali čaščenje kričarja Wolfa. Ker ima ta novodobni prorok v Celju rodbinske vezi, se je to malikovanje posebno v Celju negovalo. „Nadebudni“ glasbenik R. mu je celo uglasbil koračnico, katero so v Celju poleg „Wacht am Rhein“ najraje popevali. Učitelju slovenske ok liške šole Waldhaneu se je tisti čas blaženstva raztegnil obraz, kadar koli je dirigiral Wolfovo koračnico, „Sedaj pa nikdar, nikdar več“... Wolfov alaj se rapidno mračil. Pri vsaj svoji idealnosti za celó celjski njegovi častilci vidijo v Wolfu navadno vsakdanjo, mršavo prikazen, ki dela tudi politiko — želodca. Precej časa je že od tega, da se je javno govorilo in pisalo, da si je dal Wolf od oderuških premogarjev zama šiti usta s — 6000 gld. Dasi se je poprej hrustil, kako bo razkrinkal v državnem zboru oderušvo bogatih premogarjev, je pri dotični razpravi po nižjo molčal ter se niti ni upal opravičiti. Prejranje čase — posebno še, če bi bila govorica neresnična — zastavili bi bili nemški listi denar in življenje za svojega uzorpolitika, a sedaj pa se niti celjska „vahrarica“, ki je vendar nekoliko z Wolfom v sorodu, ne upa odločno potegniti za „neomadeževano“ Wolfovo čast. Le v notranjem delu je prinesla zadnjič v drobem tisku neko opravičevanje, katero je pisal ali Wolf sam, ali pa njegov obupani tast dr. Janen. Vidi pa se, da se uredništvo samo ne strinja z vsebino, najbrže se celo — uramuje. — Tako se vrta ko lo z nemškimi „junaki“.

(Stakel pes je ugriznil) predsednika dal matinskega nadsodišča, Celjskega znanega gosp. Gertscherja. Ugrizen je v prst ter se zdravi v Pastenrjevem zavodu na Dunaju.

(Duhovniška vest.) Konistorijalni tajnik g. Josip Majcen je imenovan kanonikom lavan tinskega kapitlja v Mariboru.

(Železniško postajališče v Levcu.) Zelo ugodno bi bilo za posetnike v Medlogu, Levcu in Gorici, če bi se napravilo na železnici Celje Velenje v Levcu postajališče. — Želja za na pravo takega postajališča je že tako stara, kakor železnica Celje Velenje sama. — Vendar pa vpra šanje o napravi tega postajališča se ni pomak nilo naprej. — Okrajni zastop celjski j. priznal veliko korist te postaje ter je dovolil v svoji seji od 26. junija 1900 za napravo tega posta jališča prispevek 200 K. — V zadnjem času so nekateri Levčani, med temi tudi Jurij Pla ninšek prosili podpore pri mestnem odboru celj akem. — Ta je imel sicer nekaj prijaznih besed za nameravano postajališče, v podporo pa ni do volil nobenega vinarja. — Mislimo, da bi bilo najbolje, če bi Levčani poakrbeli, da tudi občina petrovška dovoli primerni prispevek ter se potem sestavi poseben odsek, kateri bi stopil z okrajnim odborom celjskim v dogovor ter se za napravo tega postajališča resno začel pogajati. Potem bi bilo upati, da se postajališče kmalu doseže.

(Za notarja v Šoštanj) pride z dnem 16. t. m. g. Vinko Kolšek, dosedaj notar v Ložu na Kranjskem.

(Gornjegrajsko učiteljsko društvo) zboro valo bode v četrtek dne 13. junija t. l. ob 10. uri dopoldne v Gorici pri Kokarjih po sledečem dnevnem redu: 1. Čitanje zapisnika. 2. Došli do pisi. 3. Predavanja. 4. Poročilo o XIII. glavni skupščini „Zaveze jugoslovanških učit. društev“. 5. Nasveti in želje. Zborovanje vrši se pri vsakem vremenu! Odbor.

(Iz Zdol) se nam piše, da je dobila odnotna župna cerkev tri nove zvonove iz neke livarne na Tirolskem, katere so dne 8. maja t. l. slo vesno obesili v zvonik, stare tri pa odposlali v livarno na Tirolsko.

(Licitacije lova.) Dne 13. t. m. se zdrabha pri okrajnem glavarstvu v Brežicah najem lova v občinah Vel. Obrež, Brežice in Sromlje, dne 14. t. m. pa pri uradnem dnevu v Korjem na občine Lastnič, Sedlarjevo, Zdoie in Lepota. Vsak udeleznik mora vložiti 10%, taktične cene kot vadij.

(Oj konzums k „Štajercu“.) Ker se je nedavno očitalo znanemu veletržcu v Ptiju, da je podpiral odgovornega urednika „Štajerca“ nekoga Križmana, smo dobili v stvari povsem pojasnilo. Križman je bil svoječasnno narodnjak — seveda preveč trdnega značaja poč ne. Konzumno društvo v Leskovcu ga je nastavilo kot takakega za svojega poslovodjo. Ko so ga pozneje odpustili — vzrok nam ni znan — prišel je z družino brez novčiča v Ptij, kjer so se ga umislili dobrosrčni ljudje cbeh narodnosti ter zbirali zanj in družino prostovoljne prispevke. Tudi omenjeni veletržec je prispeval 1 ali 2 K. O „Štajercu“ še tačas ni bilo duha ne slova. Ko so nemčurji pozneje ta list ustasovali, niso vedeli s Križmanom kam, ter so mu obesi od gubernost za list. To je kratka žalostna agodo vina, kako je slovensko konzumno društvo vzgo jilo „Štajercu“ urednika.

(Za sodnika g. dr. Preskerja.) Občinski odbor trga Središča je sklenil v svoji seji dne 31. majnika t. l. sledečo resolucijo: „Mestni ob činaki zastop ormoški sprejel je v svoji seji dne 20. maja 1901 resolucijo, katere ost je naprjena napram o kr. sodniku ormoškega okraja g. dr. Preskerju. Z njo se na nečuvno način predbadiva njemu, kot rojenemu Slovencu naroden mladenec, se mu izreka v imenu mesta Ormoča nezaupanje kot okraj. sodniku ter si končno obč. zastop prepoveduje, da je g. dr. Presker sodnik v nem škem mestu Ormoč. Obč. zastop trga Središča izreka svoje obžalovanje na tem neumestnem napadu občinskega odbora ormoškega, kateremu izvor je iskati le v naročni ostriptosti ormoških obč. odbornikov ter povdarja ob ednem, da je g. dr. Presker valed svoje objektivnosti in vplod nosti v občevarju s strankami v občinah ormoč“.

kega okraja zelo priljubljen, uživa kot o. kr. sodnik popolnoma zaupanje prebivalstva, ter mu tudi odbor trga Središče izreka s tem popolno in neomejeno zaupanje. Ob enem obč. odbor trga Središča odraha pravico obč. odboru ormoškemu, da zahteva odstranitev njemu neljubega sodnika, ker šteje okraj ormoški 33 polit. občin in ni g. Preaker o. kr. sodnik mesta ormoškega, ampak celega ormoškega okraja. Občinski predstojnik se pooblašča, da predloži to resolucijo visokemu o. kr. nadsodišču v Gradcu ter objavi isto v časnikih. Jednako resolucijo sklenile so do sedaj še sledeče občine ormoškega okraja: Obriž, Cvetkovi, Hardek, Runač, Litmerk, Frajkovi in Pušinci. Občina Obriž imenovala je g. sodnika svojim častnim občanom.

(Gornjeradgonski okrajni zastop) dal je valed predloga radgonskega župana vi. Kodolitscha in Bouvierja orehovakemu Wratschko-tu „častno“ nagrado 1500 K. O tem, kakor o drugih zanimivostih pregovorimo v kratkem več!

(Kmetijsko bralno društvo v Gornji Radgoni) priredi v nedeljo dne 16. junija t. l. na vrtu g. Osojnika veselico s tamburanjem, petjem ter sedaj toliko priljubljeno gledališko igro „Lurška pastirica“. Rojaki ne zamudite te prilike, kajti igra kakor vse kaže, bo zanimiva. Na svidenje tedaj!

(Pri streljanju proti toči) je ponesrečil pri Sv. Benediktu v Slov. gor. posestnik Jakob Kraner. Težko poškodovanega so prepeljali v radgonsko bolnišnico.

(Strela) je užgala dne 29. m. m. v Selnici ob Muri hišo posestnika A. Lešnika.

(Prememba živinskih sejmov v Mariboru) Dosedaj običajni živinski sejmi v Mariboru odpadejo, zato pa se vršijo taki sejmi vsako drugo in četrto sredo v mesecu.

(Maribor.) Veliki koncert na vrtu „Narodnega doma“ v Mariboru priredi dne 16. junija t. l. ob 8. uri zvečer „Športno društvo Maribor“. Slavno občinstvo se že sedaj opozarja na ta večer, ki obeta biti vsestransko jako zanimiv in zabaven, ker upamo razven petja in godbe ponuditi cenjenim gostom uzorno telovadbo čilih „Školarov“.

(Podravska podružnica slov. plan. društva) je sklenila prirediti tokom poletja manjše in in tudi večje izlete po prijaznem Kozjaku in temnozelenem Pohorju. Prvi izlet se vrši — o lepem vremenu seveda — prihodnjo nedeljo, t. j. 9. junija po temle sporedu: zbirališče na železniški postaji v Rušah, kjer se počakajo p. t. izletniki iz Maribora; odhod takoj po prihodu lokalnega vlaka ob 2. uri in 8 minut po lepi cesti mimo tovarne, ob desnem bregu Drave, ob falski peči, mimo grada in čez brod, kjer si počijemo v narodni gostilni g. Glaserja; odhod ob 6. uri na levem bregu Drave skozi Geršdorf, čez ruški brod do ruske postaje, od koder se lahko mariborski izletniki odpeljejo ob 8. uri in 28 minut domu. Pot je povsod ravna in udobna, tako, da se izleta prav lahko tudi udeležijo dame. Vsem udeležnikom že naprej priradni plinski pozdrav! Odbor.

(V Vooitsbergu) je ustanovil naš rojak, ondotni meščanski učitelj g. Kokalj, bogato založen zgodovinski in prirodoslovni muzej ter ga podaril mestu.

(Verško gibanje v Gradcu.) Wolfovi so mišljeniki nameravajo v kratkem sklicati v Gradec velik ljudski shod, pri katerem bo izstopilo veliko število delavcev iz rimsko-katoliške vere. Ali store to iz lastnega nagiba in prepričanja, nam nemški listi ne povedo.

(20 milijonov kron dolga) namerava najeti graška mestna občina. Ko je bila v ta namen dne 3. t. m. sklicana občinska seja, ugovarjali so nakani socijalno demokratični občinski svetniki tako odločno in hrupno, da so končno sejo razgnali. Pa je tudi nezasižen pritisk na prebivalstvo, kakršnega ima v smislih občinski svet. Istočasno z najemom 20 milijonskega dolga se bočejo uvesti tudi novi davki na vsa nujna živila ter na stanarino v znesku celega milijona kron. Odborniki socijalno demokratične stranke so zahtevali za redom, naj se sklepanje o tem preloži na tri mesece, dva meseca, eden mesec, končno vsaj za tri tedne, da se razloži na shodih prebivalstvu. Nemško-nacionalna večina je vse

predloge zavrgla. Huda levite pa so morali vendar brezvestni gospodarji slišati od socijalno-demokratične opozicije in galerije. Na hrup je dal župan galerijo izprazniti. Občinski svetovalec Bichl je očital občinskemu svetu, da postopa z neverjetno brezvestnostjo. Novo nakano imenuje „nizkoten roparski načrt na žepa davkoplačevalcev“. Ko so izpraznili galerijo, kričalo se je nad občinskimi odborniki: tatovi, roparska družba, lumparija itd. — Graški nacionalci bridko občutijo nadzorstvo, odkar imajo med seboj socijalne demokrate, ter zavidajo celjskemu in mariborskemu občinskemu zastopu, ki smeta proti volji volilcev in davkoplačevalcev „po svoje“ sklepati.

XIII. glavna skupščina „Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“.

„Zaveza avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“ je zborovala o binkoštnih praznikih na Bledu. Kakor so bile dosedanje glavne skupščine dične učiteljske organizacije „Zaveze“ velezanimive in dobro obiskane, tako se odlikuje tudi trinajsta po zanimivosti in dobrem posetu.

Večina odposlancev posameznih učiteljskih društev in upravni odbor pripeljali so se s popoldanskim vlakom ob 2. h. na kolodvor Lesce-Bled, kjer jih je pričakoval pripravljalni odbor.

Predsednik radovljanskega učiteljskega društva g. Grčar je pozdravil udeležence z vznešeni besedami in povdarjal posebno veselje, ki navdaja vse učiteljstvo radovljanskega okraja, da zboruje „Zaveza“ ravno v tem okraju. Učiteljstvo slovensko in hrvaško, ki je preobloženo z naporim delom skozi vse leto, je prihitelo na Bled, da se tukaj v družbi tovarišev in tovarišic vsaj nekoliko razvedri in da si ojači duha, v prvi vrsti pa, da se razgovarja, kako je našo mladino vzgajati tako, da postane ista kreпки ud naše mile domovine.

Take skupščine so velikega pomena, ker se učiteljstvo druži in navdušuje za lep svoj poklic.

V imenu vsega učiteljstva radovljanskega okraja želi govornik, da naj učiteljstvo dneve, katere mu je prebiti na Bledu, ohrani v dobrem spominu. Srčen pozdrav vsemu dobro mislečemu učiteljstvu!

Odgovoril je nato g. Jelenc, predsednik „Zaveze“ in povdarjal, da je „Zaveza“ svoja zborovanja prirejala v raznih krajih širne slovenske domovine in letos si je zbrala za zbirališče raj slovenske zemlje — Bled. Radovljanskemu učiteljskemu društvu srčni „na zdari“ in lepa hvala za trud pripravljalnemu odboru.

Od Lesce na Bled so se došleci peljali na voze. Vse hiše ob cesti so bile okrašene z zastavami na čast učiteljstvu. Med pokanjem to pičev so Blejci prišlece pozdravili na prav prijazen način. Dekleta metale so šopke v vozove in skoraj iznad vsake hiše so vihrale belo-modro-rdeče in črno-rumene zastave. Pred občinsko hišo „Blejski dom“ pozdravil je učiteljstvo občinski odbor, na čelu župan Petercel. Lepo je bilo videti te moške, same pristne Gorenjce v narodni noši. Na županov nagovor zahvalili se je prelepemu sprejemu g. Jelenc.

Nato smo si ogledali prelepó novo šolsko poslopje, ki je vzorno in krasno, kakor malokatero na Slovenskem. Podobno je veliki villi, pred in okoli katere so lepi nasadi in vrtovi.

Določila so se posameznikom stanovanja in pričelo se je zborovanje upravnega odbora, pri katerem se je določil spored delegacije in so se ukrenile še druge važne zadeve. V tem so se neodobniki razšli ogledovat si dražestno jezero in okolice.

Zvečer ob 8. h. zbrali smo se v veliki dvorani „Blejskega doma“ k zborovanju delegacij. Predsednik „Zaveze“ pozdravil je v precejšnjem številu dolele delegate:

„Častita delegacija! Na povabilo upravnega odbora ste se zbrali v blejski seji, da vam upravni odbor in vodstvo poroča o svojih sklepih in dejanjih za povzdigó šolstva in učiteljstva med slovenskim in istrsko-hrvaškim učiteljstvom. Vse to bode spoznali iz tajnikovega in blagajnikovega poročila. Zdi se mi pa tudi

umestno, da spregovorim nekoliko o delovanju naših učiteljskih društev, ki so zedinjena v „Zavezi“. Ta zbirajo vse dobro in pošteno učiteljstvo v svojem okrilju, ona pazijo na to, da se nikdar ne kratijo pravice, ki so nam zajamčene po zakonu. Vsako učiteljsko društvo čuvaj, da ugled in veljavnost učiteljstva raste in ne pada. V to svrhu naj zbira večkrat na leto svoje člane in pri zborovanjih naj se govori zlasti o naših težnjah.

(Konec prihodnjik.)

Druge slovenske novice.

(Občni zbor „Slovenske Matice“) se je vršil dne 3. t. m. v Ljubljani. Društveni predsednik g. Fran Levec je povedal, da se je letos pomnožilo število članov samo za osem udov; „Matica“ je štela lani 2152 članov. Za letošnjo leto izda „Matica“ zopet šestero knjig in sicer: „Zbornik“, „Letopis“, „Knezovo knjižnico“, „Zabavno knjižnico“, dr. Strekljevo „Zbirko narodnih pesmi“ ter Orožnov opis „Kranjska v prirodoslovnem, statističnem in kulturnem oziru“. Na vrsto je došla tudi razprava o ožji književni zvezi med „Hrvatsko Matico“ in „Slovensko Matico“. Sprejet je bil predlog, da se občni zbor „Matice Slovenke“ izreka za zvezo z „Matico Hrvatsko“, da pa prepušča odboroma obeh društev, da to stvar uredita. Potem se je vršila dopolnilna volitev v odbor. Na novo sta izvoljena Fr. Finžgar, kurat v prisilni delavnici v Ljubljani in dr. M. Opeka.

(Znanstven izlet) v Ljubljano in na Notranjsko je te dni napravilo 58 slušateljev gozdarskega oddelka poljedelske visoke šole na Dunaju in sicer pod vodstvom treh profesorjev.

(Smrtno ranil) se je v deželni blaznici na Studencu pod Ljubljano P. Vizjan, v katerem smo poročali, da je napadel z nožem svojo ljubico T. Koščak. Sodišče je spoznalo, da ni popolnoma zdrav na umu in ga poslalo na opazovalni oddelek deželne blaznice, kjer je dne 2. t. m. iztgal iz metle ročišče, nastavil ostrí konec na sence in se zaletel v zid. Palica mu je pretrgala sence in se zabodla v možgane. Drugi dan je umrl.

(Novi akordi.) Zbornik za vokalno in instrumentalno glasbo začne s 1. julijem t. l. izhajati v Ljubljani. Urejal ga bo dr. Gojmir Krek, a iz dajal g. L. Schwantner. Sodelovanje so obljubili vsi najboljši slovenski skladatelji, kakor tudi nekaj čeških in hrvaških. List bo izhajal vsaka dva meseca, ter bo stal za celo leto 8 kron.

(V Ameriko) se je v mesecu maju odpeljalo iz ljubljanskega južnega kolodvora 338 oseb.

(Velik požar) je bil v sredo v Kropi na Gorenjskem. Silen strah je zavladal med bednim ljudstvom pri pogledu na goreča domovja. Kropa je bila že prej jako nbožna, in sedaj je še ogenj napravil novo škodo.

(Nesreča.) V Volčah na Gorenjskem je posestnik J. Andrejčič klesil lipo za živino. Pri tem pa je padel z visočine lipe na tla ter obležal na mestu mrtve.

(Narodno hranilnico in posojilnico) je ustanovila narodna stranka v Radečah na Dolnjakem po Reiffaisnovem sistemu. Od nove posojilnice in hranilnice je pričakovati mnogo uspeha. V kratkem dobe Radeče tudi novo tovarno in električno razsvetljavo.

(Utonila je) dne 1. t. m. pri kopanju petnajstletna deklica H. Vatovec v Ostrožnem brdu pri Postojni.

(Iz slovenske Koroške) se prebivalstvo trumoma izseljuje v Ameriko, ker jim neugoden gospodarski položaj ne nudi sredstev za obatoj. Tako je v malo letih nad 1500 ljudi moralo zapustiti domovino.

(„Narodni dom“) sezidajo v kratkem pri Sv. Ivanu poleg Trsta. Kupili so posestvo s pomočjo tržaške hranilnice, kjer bodo imeli svetoivanski Slovenci svojo novo trdnjavo. V kratkem času je to torej že drugi „Narodni dom“, katerega postavijo tržaški rodoljubi v obrambo proti laškemu navalu.

(V Varaždinske toplice) je prišlo do konca meseca majnika 174 strank s 702 osebama. Ljudsko kopel je obiskalo do istega dneva 9760 oseb.

(Pevsko društvo „Kolo“ v Trstu) naznaja vsem pevakim in drugim društvom, da

Otroške vozičke za ležati in sedeti, kakor drugo pleteno blago, košarice, različne kovčege in torbice

priporoča po nizkih cenah
Peter Kostič v Celju.

Hotel v najem.

V Ljubljani se odda zaradi rodbinskih razmer
tako pod ugodnimi pogoji

v najem

zelo lep in močno obiskovan hotel na lepem prostoru sredi mesta z velikimi prijaznimi gostilniškimi prostori, z velikim številom spalnih sob za prenočišča tujcev z novo opravo, s krasnim vrtom, verando in kegljiščem. Oprava v spalnicih je vsa nova ter je stala ista z dekoracijami v hotelu 6000 gid., a sedaj se odda za 2600 gid.; ako se da le 1400 gid. na roko se za 1200 gid. čaka v dobrih pogojih. Spalnica nesejo toliko, da se lahko najemnika plačuje samo z dobitkom od istih. (216) 6-1

Več poge upravištvo „Domovine“ v Celju.

(214) 1

A 273/99

82

C. kr. okrajno sodišče v Celju oddelek I. naznanja: V zapuščini po dne 23. marca 1899 v Gaberju umrlega posestnika in gostilničarja Franca Svetla se je na predlog dedičev dovolila oblastveno prostovoljna dražba posestva v št. 173 in 179 katastralne občine Sv. Neža z ročnim vozičkom vred, ki spada kot fundus instruktus k zadnjemu posestvu, za izključno ceno 1600 K ter se določa dražba na

dan 25. junija 1901

ob 9. uri dopoldne pri tem sodišču soba št. 3 s pristavkom, da se ne bo sprejela nobena ponudba pod izključno ceno ter se bodeta posestvi pripoznali onemu, ki bo največ obljubil.

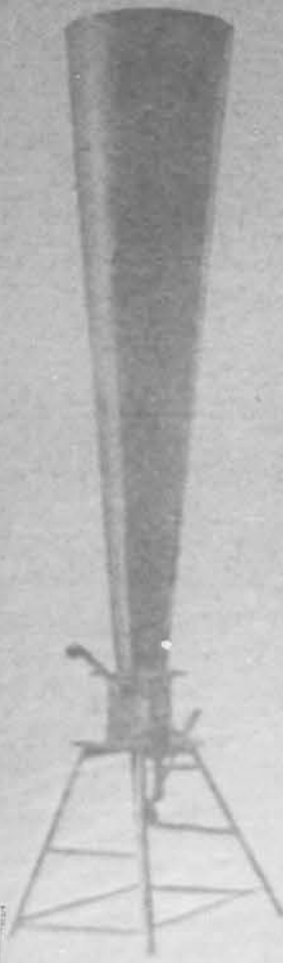
C. kr. okrajno sodišče v Celju, oddelek I.
dne 29. maja 1901.

Ivan Rebek

ključalnicaški mojster v Celju, Poljske ulice št. 14

priporoča svoje najnovejše, najboljše in najvarnejše

moznarje za streljanje proti toči.

V Petrovčah tik romarske cerkve dobi se
v najem prav lepo

(213) 2-1

stanovanje

obstoječe iz dveh sob, kuhinje, kleti in podstrešja. To stanovanje sodi najbolj za kakoga kmetja ali čevljarja. — Več poge Jos. Polanc, Petrovče.

(215) 1

Vabilo

na

občni zbor

„Hranilnice in posojilnice na Ljubnem“

vpisanega društva z neomejenim poročtvom, ki se vrši
v društveni pisarni

dne 16. junija t. l., ob 3. uri popoldne

s sledečim sporedom:

1. Pregled in odobrenje računa za l. 1900 ter razdelitev čistega dobička
2. Volitev predsednika nadzorstva
3. Razni nasveti.

P. n. društveniki se na zborovanje vnaprejšnje vabijo.

Ljubno, dne 3. junija 1901.

Ravnatelj: Ig. Fludrnik.

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s povzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudba pod „1.798“ Gradec, poste restante.

Žimniak

da prav po ceni v najem vso letošnjo košnjo z otavo ali tudi brez; trava je večja, nena sladka.

(208) 4-3

Poročiti se želi

stalno nameščen učitelj, star 30 let, vdovec, z gospodično ali edoco do 30 let, katere naj bi imela 6—8000 K premoženja.

Resne ponudbe s sliko naj se pošljejo na upravištvo „Domovine“ pod „Mirno življenje“. Vse natlačene pismo. (312) 3-2

Trije biki

(206)

3-3

za plemo, 15, 18 in 20 mesecev stari, muredoljskega plemena, čudovito lepi in veliki, so že premirani, se oddajo po ceni, kjer okrajni zastop po 150 K v kupčijo priloži. Za pogledati so pa v graščini Frajenberg (Kristinenhof) pri Celju.

Dva vinograda

sta po ugodni ceni naprodaj, vsaki po 5 oralov velik, na lepi solčni legi v Dobrečah v kozjanskem okraju.

K vinogradom spada tudi ena hiša in klet ter 7 močnih sodov po 10—12 polovnjakov.

Proda se iz lastnega nagiba. Kupci blagovolijo vprašati pri lastniku Albinu Kolariču v št. Lorencu, pošta št. Pavel pri Preboldu.

(190) 6-6

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna paravost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Pepper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Svoji k svojimi!

ANTON KOLENC

trgovca v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu svoje bogato zalogo raznovrstnega
špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in korenine lepo v senci posušene, da lepo zelene barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bergovo gobo, kamilice, tisočročje, malinsko šupo, lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in korenine; tudi kupim vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, krompirje, laneno seme in ržene ručičke. Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzemem tudi še čisti vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kurenine. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češnje, bruske, itd., vse po najvišjih cenah.

Nadalje kupujem

predivo, jagode, marelice, bruske, črešnje, sploh vse sveže sadje.

Svoji k svojimi!

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Za stavbeno sezono vse stavbene potrebščine v največji meri.

Opozarja na svoje veliko zalogo travert, vodovodnih cevi, izdelkov iz kamnolite, kakor cevi za kanalizacije in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, omenta, stavebnih in pohištvenih okovov, samokolnic, raznega rokodelskega orodja, kuhinjske priprave, štedilnikov itd.

Velika zaloga poljedelskih in vinorejskih strojev, raznovrstnih sesalov za vodnjake in kletarstvo.

Pozor gg. kovač! V večje udobnost svojih cen, odlašnicev omislil sem si stroj za osločanje kolesnih lin, katerega se zamorejo tudi v mojem skladišču vedno posluževati.

Za čas košnje priporočam se

izvrstne kose iz najfinejšega jekla

ter vsakovrstne brusne kamne.

Za kose se jamči!